

,הסקרים אמנם הוכיחו את עצמם בסיבוב הראשון, אך הפעם, כאמור, מדובר בסיבוב שני ראשון מסוגו. עדיין אין דפוסי הצבעה היסטוריים שאפשר להישען עליהם בתחזיות. אגב, בבחירות בארה"ב טענו כי להילארי קלינטון יש פוליסת ביטוח: ההצבעה המו־ קדמת ההמונית במרכזי אוכלוסייה עירוניים. ביום הדיז התברר שהפוליסה שלה לא היתה בתוקף.

מקרוז מקווה כי העובדה שהוא מהווה אנטית־ זה ללה פן תשמש פוליסת הביטוח שלו. לא בטוח שזה מספיק.

הבעיה במדיום. לא במסר

הבעיה של מקרוז היא שעצם מועמדותו – כמו־ עמד מרכז בלתי מוגדר – יוצר עבורו דילמה בכך שאינו יכול להציג לבוחרים מסר ברור וקליט. לה פן, על כל המורכבות האידיאולוגית שלה ושל מפלגתה, נטולת התחבטויות ומדברת אל הבוחרים בגובה הטיניים.

"שיטפון המילים של מקרון, המושגים הטכנו־ קרטיים והמשפטים הארוכים – כל אלה מקשים עליו לגייס תמיכה בקרב הציבור", העריכו של־ שום בסוכנות הידיעות "בלומברג". "במיוחד משום שהוא מתמודד מול מועמדת פופוליסטית, שמדברת בסאונד־בייטים טעונים".

לה פן, שמכנה את מקרון "מועמד האוליגר־ כים והבנקאים" (בשל עברו בבנק רוטשילד; א"ל), מתכוונת לתקוף אותו שוב ושוב ולהוכיח כי אינו יכול להתחבר לאדם הפשוט". ב"בלומברג" ציינו כי הבעיה של מקרוז היא לא המסר. אלא המדיום. "כשהוא מדבר, אני פשוט לא מבינה אותו", אמרה מצביעה בת 48 לסוכנות, "אולי אני פשוט טיפשה מדי עבור מר מקרוז".

בעימות שנערך בין חמשת המועמדים המוכילים לפני הסיבוב הראשון, לה פן הצליחה להביך את מקרון כשהציגה אותו כברברן: "אתה דיברת במשך שבע דקות שלמות ולא אמרת כלום. שום דבר אחד גדול... ואנחנו לא יודעים מה בכלל אתה רוצה".

ההתבטאויות האלו נשמעות לכם מוכרות? לא לחינם. הקרב הוא בין מועמרת שמנסה לחקות את סגנון ההגשה הישיר של טראמפ, לבין מועמר שמת־ עקש לספק הסברים פילוסופיים ומסורבלים בדומה לברק אובאמה. מי אמר שרק בארה"ב יש דרמה?

שלשום נפגשו מקרון ולה פן לעימות אחד על אחת. שעתיים וחצי של קרב אינטנסיבי ובוטה במיוחד. שהעיד כי השניים הסירו את הכפפות באופן סופי.

המועמדים היריבים, שישבו אחד מול השנייה, התאמצו לשכנע את 18 האחוזים מהמצביעים שע־ דיין מתלבטים. מקרון ניצל שוב ושוב את הזמן שקיבל כדי לתקוף את לה פז ולשכנע את הבוחרים לא לקנות את מרכולתה. "האסטרטגיה שלך היא הפצת המוז שקרים". הטיח בה. בשלב מסוים אף התעקש להתעכב ארוכות על אמירתה השנויה במ־ חלוקת. שלפיה צרפת לא נושאת באחריות לגירוש היהודים למחנות ההשמרה במלחמת העולם הש־ נייה. לה פן, כדרכה, לא היססה לתקוף את היריב מתחת לחגורה ("אתה מנסה לשחק איתי כמו מורה ותלמיד", עקצה את יריבה בהתייחס לנישואיו למו־ רתו מהתיכוז. המבוגרת ממנו ב־24 שנים).

מבחינת מקרוז. זה היה מבחז מהמעלה הראשו־ נה. הבוחר הצרפתי בחן אותו בשבע עיניים ושאל שאלה פשוטה: האם הפוליטיקאי הצעיר יכול לה־ שיב מלחמה שערה למען עצמו, וכך להוכיח שיוכל להילחם גם למעני, האזרח הקטן?

מבחינת לה פן, מנגד, המשימה היתה פשוטה יותר: להיות נשיאותית. הרי לשיטתה עצם העימות הוא בגדר הישג תודעתי בלתי מבוטל, שרק קירב אותה אל יעדה. העימות עצמו היה, כנראה, הצל־ חה לשני הצדדים. אך נראה כי הדרך שבה ישווקו הקמפיינים את הופעת מועמדיהם חשובה לא פחות.

תמיד תהיה לו פאריס

בחירות מתנקזות בדרד כלל לרגע אחד. שבו המצביע שואל את עצמו מאחורי הפרגוד אם מצבו

טוב דיו כדי להמשיך באותה הדרך, או שהגיע הזמן להמר על דרך חדשה. הפעם קיבלנו טוויסט שונה: הדרך חדשה בכל מקרה, והשאלה היא אם יש לצ־ עוד לבד או במסגרת כלשהי.

לה פן מקווה שרגע לפני שהבוחר יקבל את החל־ טתו. הוא ישאל שלוש שאלות מרכזיות: האם מצבו הכלכלי טוב יותר מאשר לפני עליית הולנד (נראה שלא. לנוכח חמש שנות הדריכה במקום של הולנד חסר המעוף)? האם הוא חש בטוח יותר אחרי מת־ קפות הטרור חסרות התקדים שחוותה צרפת בש־ נתיים האחרונות (וכאן התשובה ברורה אף יותר)? והאם זהותו כצרפתי נמצאת בסכנה הולכת וגדלה? מקרוז, מצידו, מקווה שהמצביעים, גם אם יענו

בחיוב על השאלות האלו, יביטו בלה פן ויקבלו החלטה נכונה. שיבחרו. בתקופה רגישה כזו. לתת את המושכות לאדם אחראי יותר. אחד שיטלטל את המערכת, אד לא יהרוס אותה.

מי שישווה מפה של מוקרי האבטלה בצרפת למפה של מוקדי התמיכה העיקריים בלה פן, יגלה שמ־ דובר בשתי מפות כמעט זהות. בנובמבר האחרוז למדנו שעם כוונות טובות לא מנצחים בבחירות: צריך להגיע לעיירות מוכות האבטלה ולבקש את קולם של המצביעים. הילארי סירבה לצאת מאזור הנוחות שלה. אד טראמפ חרש את אמריקה ולכז הצליח לנצח במקומות שהצביעו לדמוקרטים בלבד במשך שלושה עשורים.

גם לה פן מנסה להגיע לכל מקום אפשרי – ואפילו התקבלה כגיבורה במפעל בסכנת סגירה, בעיר הולדתו של מקרוז. בבחירות האלו לה איז מה להפסיד, בעוד למקרון יש את כל הסיבות בעולם לחשוש: הפער בסקרים מצטמצם מרגע לרגע. חלק מתומכיו לוקים בשאננות, ורבים ממצביעי השמאל הנאמנים למלנשון יחרימו את הבחירות. אם מק־ רוז יפסיד. יוכל לפחות להתנחם במשפט האלמותי מקזבלנקה: "תמיד תהיה לנו פאריס".

אך פאריס אינה צרפת – ממש כפי שהערים הגד דולות בארה"ב אינן אותן העיירות באוהיו, במי־ שיגן ובפנסילבניה, שחסמו את דרכה של קלינטון לבית הלבן. ■

בבחירות בארה״ב מענו שלקלינטון יש ביטוח: ההצבעה המוקדמת במרכזי הערים. התברר שהפוליסה שלה לא בתוקף. מקרון מקווה שהאנטיתוה שיצר ללהפן תהיה הפוליםה שלו. לא במוח שזה יספיק

......